

119. ԽԸԵԼՔԸ ՊԱԿԱՍ ՄԱՐԹԸ

Մին մարթ ա ինհւմ, մինգյել մին կնեգյւ, կնեգյւ մհհետ խորագյ ա իփհւմ, աղը քցհւմ: Խորագյւ աղըն յա ինհւմ: Մարթն ասում ա.—Մինգյել ես ըմ իփիլնկան: Կնգանան հըրցնում ա, թա՛ աղը հիշքան ըն քցհւմ: Կնեգյւ կլիսկը տեմ ա անում, թա՛ էսքան:

Էքյսի օրը մարթը խորագյ ա իփհւմ, մին կլիսկ աղ քցում մալը, էլլա աղըն յա ինհւմ: Կնեգյւ տրան թակում ա, տանան տհւ քցհւմ: Տա փախհում ա, քլիննմ տընսնում հըրցընն տակընն մին մարթ արտը վարած, սընրմը քցիլիս: Պարյոր ա տամ, ասում.—Հըզզարը մին տընոնա: Էտ մարթը տրա յիրն կըզնըվում ա, ասում.—Շոն, շան տղա, պա էտ խոսկ ա՞, վընր տու ըսընցեր, պա հըմընչեցերվո՞ւ: Տա թա՛ պա հինչ ա՞սընմ: Էտ սընրմը շաղ տվողն ասում ա.—Կասընն աստուծ բնրնքյնթ տա, մինը հըզզար տընոնա: Տա թա՛ լնվ, օրաս ետը իտի կասընմ:

Հղըն յա ինհւմ, քլիննմ, տընսնում մին շնու դրադավ մին դնստն մարթիքյ լնց ինիլավ մընոալ ըն տանում, վընր թաղընն: Տա էտ լնց ինուղնընըն մոտանում ա, ասում.—Աստուծ բնրնքյնթ տա, մինը հըզզար տընոնա: Էտ մարթիքյն էլ կըզնըվում ըն տրա յիրն, իրըսարանք տամ, թա՛ պա իստի վախտը իտի խոսկն կասընն, վընր տու ըսընցեր: Տա թա՛ պա հինչ ասընմ: Տահանք թա՛ կասընն, էտ ինի, էլ վընչ ինի, աստուծ իտի պնը միշտ հեռու պահըն ծըզանա: Տա թա՛ լնվ, օրաս ետը իտի կասընմ:

Քլիննմ ա տընսնում մին տընդ հըրսանընքյ ըն անում ժուղո-

վուրթը հըվաքված, խմած, քլըփըրներն քլուքացած, պար կլանլիս վախտը տահանց մուտանում ա, ասում.— էտ ինի, վընչ ինի, աստուծ իտի պենը հեռու պահըն ծըզանա: էտ մարթիքը փոնում ըն տրան մին լնվ թակում, թա՛ շան քընծանհար, պա իստի ուրխու-թունըն վախտը իտի խոսկը կասըն՝, վընր տու վըս ասում: էտ մարթը թա՛ պա հինչ ա՛սընմ: Տահանք ասում ըն.— Կըմուտանան, ասընն՝ շընըհավուր ինի, աստուծ ծընդ միշտ ուրխոթուն տա, կասընն, ետնան էլ նի մենընն պար կլըվուղներն նհընտ պար կլան: Տա թա՛ լնվ, օրաս ետը իտի կանընմ:

Քլինամ ա տընսնում մին հլիվուր մարթ ճորընն պրոնտն ըմընոցավ պեռնած, ծմակընն մաշավը տանում ա, վընր ծախըն: Մուտանում ա, ասում.— Եընըհավուր ինի, աստուծ ծընդ միշտ ուրխոթուն տա, ասում ա, ըսկսում նհընտն էլ պար կլանլու: Տա վընր ծընոքընը պիցըրցնում ա պար կլամ, էտ ճորընն խոհնում ա, տամ ծմըկներն, ըմընքը լոխ կուտրատում: էտ ճորուն տարը տրա լիւն կըզնըվում ա, ասում.— էտ պեն ա՛, պա վընր տու ըրընր: Տա թա՛ հինչ ըրըն: էտ հլիվուրն ասում ա.— Տընս-նում չը՛ս, վընր էշը խըռհըցընր, տուվավ ծմըկներն, ըմընքը լոխ կուտրատեց, ինձ շիրմու տակ քցից: Տա թա՛ պա հինչ ընի՛, էտ հլիվուրն ասում ա.— Կըմուտանան, պարյոր տան, ետնան էլ քլոմազ անընն, ճորընն նընդ տըղընրան, շըմընտան տոն օնընն, պարի ճանապար ասընն, քլինան: Ասում ա.— Լնվ, օրաս ետը իտի կանընմ:

Քլինամ ա տընսնում մին օրիշ մարթ ծմական փաղ շիլնկած, տանում ա տոն: Փաղը ծանդըր ա իննմ: Մին տընդ փաղը շիլն-կընն նստում ա, վընր դինչանն: Մուտանում ա, ասում.— էտ ճո-րուն պեռնը հինչ ծանդը ա լն՛, քլոմազ անընմ, ըստընդաս տոն օնընմ: էտ մարթը շիլնկը վընր ա տիննմ, դաթան մին փաղ տոն օնում, տրան էնքան թակում, ուրանն քլինըցնում, թողում ըտընդ փըլըփալի ընընլիս, ինքը փաղը շիլնկում, հղըն իննմ:

